

Sygn. akt VIII **Pa 54/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018r. w Gliwicach

sprawy z powództwa U. G.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o wydanie świadectwa pracy

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 22 stycznia 2018 r. **sygn. akt** IV P 483/17

1) prostuje oczywistą niedokładność zaskarżonego wyroku w oznaczeniu strony pozwanej w rubrum i w punkcie pierwszym wyroku w ten sposób, że w miejsce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Z. reprezentowanej przez syndyka masy upadłości wpisuje: Syndyk Masy Upadłości E. – Odlewy Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.,

2) oddala apelację.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (spr.) (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 54/18

UZASADNIENIE

Powódka U. G. domagała się od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w Z. reprezentowanej przez syndyka masy upadłości wydania świadectwa pracy potwierdzającego, że łączyła ją z pozwaną

umowa o pracę w okresie od 26 września 2013 r. do 30 listopada 2016 r., gdzie pracowała na stanowisku kontroler jakości oraz, że stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem dokonany przez powódkę.

W uzasadnieniu wskazała, że była zatrudniona u pozwanej. Podniosła, że spółka po rozwiązaniu umowy o pracę nie wydała jej świadectwa pracy z uwagi na brak osoby umocowanej do reprezentowania spółki. Zdaniem powódki syndyk masy upadłości, który aktualnie reprezentuje pozwaną powinien wydać świadectwo pracy.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 r. ogłoszono upadłość spółki, a po ogłoszeniu upadłości syndyk objął niezwłocznie w zarząd majątek spółki. Zaznaczyła, że czynności w sprawach pracowniczych stanowią czynności związane z zarządem przedsiębiorstwa zatrudniającego pracowników a syndyk nigdy nie zatrudnił powódki. Ponadto podniosła, że syndyk wprawdzie potwierdził, że powódka pracowała w okresie od 26 września 2013 r. do 30 listopada 2016 r., a stosunek pracy został rozwiązany przed ogłoszeniem upadłości spółki, lecz nie może on wydać świadectwa pracy, ponieważ mogłoby dojść do poświadczenia nieprawdy.

Wyrokiem z 22 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy w T. G. (sygn. akt IV P 483/17) zobowiązał pozwaną do wydania w terminie 14 dni powódce świadectwa pracy stwierdzającego, że powódka była zatrudniona w pozwanej w okresie od 26 września 2013 r. do 30 listopada 2016 r. na stanowisku kontroler jakości, a stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem powódki oraz odstąpił od obciążania pozwanej Spółki kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka była zatrudniona w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na stanowisku kontroler jakości od 26 września 2013 r. do 30 listopada 2016 r.

Powódka wypowiedziała umowę o pracę ze skutkiem na 30 listopada 2016 r.

Następnie powódka zwróciła się do syndyka o wydanie świadectwa pracy.

Postanowieniem z 18 stycznia 2017 r. ogłoszono upadłość (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z..

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd I instancji uznał, że roszczenie powódki o wydanie świadectwa pracy zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 97 § 1 kodeksu pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy, jeżeli nie zamierza nawiązać z nim kolejnego stosunku pracy w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniego stosunku pracy.

Pozwana nie wydała powódce świadectwa pracy, a w dacie rozwiązania umowy o pracę (30 listopada 2016 r.) pozwana nie posiadała zarządu.

Powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2002 r., sygn. akt I PKN 171/01, Sąd I instancji wskazał, że syndyk masy upadłości jest z mocy art. 3¹ k.p. organem uprawnionym do dokonywania czynności w sprawach pracowniczych, mimo działania organów upadłego pracodawcy.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że syndyk, który obejmuje z mocy prawa majątek upadłego, zarządza tym majątkiem i przeprowadza jego likwidację, kontynuując działalność upadłego pracodawcy, staje się jego organem zarządzającym, a przeto z mocy samego prawa uzyskuje status podmiotu dokonującego za pracodawcę w upadłości czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 3¹ k.p. Oznacza to, że czynności nadal funkcjonujących organów upadłego, dotyczące majątku wchodzącego w skład masy upadłości, dokonane po ogłoszeniu upadłości nie mają skutków prawnych w stosunku do masy upadłości, a każde postępowanie dotyczące mienia wchodzącego w skład masy upadłości, w tym postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy, może być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przeciwko syndykowi. Tym samym, Sąd I instancji wskazał, że nie powinno podlegać kwestii, że syndyk masy upadłości jako organ zarządzający majątkiem upadłego pracodawcy jest z mocy art. 3¹ k.p. organem zarządzającym pracodawcy

w upadłości i podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności w sprawach pracowniczych, który w szczególności rozwiązuje stosunki pracy na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy lub w szczególnych przepisach prawa pracy.

Sąd Rejonowy podkreślił, że syndyk masy upadłości jako organ zarządzający majątkiem upadłego pracodawcy powinien wydać byłemu pracownikowi świadectwo pracy, jeżeli świadectwo takie przed ogłoszeniem upadłości nie zostało wydane. Bez znaczenia jest, że syndyk może nie dysponować wystarczającymi danymi, ponieważ ewentualne braki lub błędy mogą być dochodzone w trybie sprostowania świadectwa pracy przed sądem pracy.

W pkt 2 Sąd I instancji na art. 102 kpc odstąpił od obciążania strony pozwanej kosztami procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana. Domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów postępowania. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

a) naruszenie prawa materialnego, tj. : art. 97 § 1 i art. 97 § 2 kodeksu pracy w zw. z § 2 ust. 1 pkt 2 oraz 6-19 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie wydania świadectwa pracy - poprzez niezastosowanie wskazanych norm i zobowiązanie pozwanej do wydania niepełnego, a przez to niezgodnego z prawem świadectwa pracy;

b) naruszenie prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie postępowania dowodowego w zakresie niezbędnym dla ustalenia pełnej treści świadectwa pracy;

- art. 468 §1 i § 2 pkt 4 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niedokonanie przez Sąd I instancji niezbędnych ustaleń mających na celu prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy, poprzez ustalenie wszystkich wymaganych przepisami prawa elementów świadectwa pracy;

- art. 472 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy dowód z akt osobowych i innych dokumentów pracowniczych był niezbędny w celu rozstrzygnięcia sprawy.

W odpowiedzi na apelację, powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że Sąd I instancji, obok zobowiązania pozwanej do wydania świadectwa pracy, wskazał jedynie informacje, które pozwana zobowiązana jest zawrzeć w tym dokumencie. Natomiast w pozostałym zakresie, niewskazanym w zaskarżonym wyroku, pozwana zobowiązana jest do stosowania przepisów prawa dotyczących wydawania świadectw pracy. W ocenie powódki to nie Sąd jest zobowiązany do zastosowania powyższych przepisów, lecz pracodawca, czyli w niniejszej sprawie - pozwana. Dalej powódka wskazała, że okoliczności wskazywane przez pozwaną w apelacji nie stanowiły w ogóle przedmiotu niniejszej sprawy, a zatem Sąd I instancji nie był zobowiązany do podejmowania jakichkolwiek czynności w celu ich ustalenia. Ponadto podniosła, że zgodnie z art. 99 k.p. już samo niewydanie świadectwa pracy przez pozwaną uprawnia powódkę do żądania odszkodowania

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Sąd II instancji podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji, oraz podziela ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd Rejonowy dokonał również trafnej interpretacji prawa materialnego, co czyni zbytecznym ponowne przytaczanie ustaleń oraz szczegółowych rozważań zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 r., sygn. I PKN 339/98, podobnie - postanowienie SN z dnia 4 lipca 2012 roku sygn. I CSK 72/12). W postępowaniu przed sądem drugiej instancji stosuje się art. 328 § 2 k.p.c. odpowiednio, a więc z uwzględnieniem istoty i swoistości postępowania przed tym sądem (art. 391 § 1 k.p.c.).

W pierwszej kolejności Sąd II instancji wskazuje, że stroną pozwaną w niniejszym postępowaniu nie jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w Z. reprezentowana przez syndyka masy upadłości, lecz Syndyk Masy Upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.. Zgodnie z art. 144 ust 1 i 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U.2016.2171 j.t.) po ogłoszeniu upadłości postępowania sądowe, administracyjne lub sądownoadministracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez syndyka albo przeciwko niemu. Postępowania te syndyk prowadzi na rzecz upadłego, lecz w imieniu własnym. Tym samym wejście syndyka do sprawy jest szczególnym rodzajem podstawienia procesowego. Z dniem ogłoszenia upadłości, upadły traci legitymację do występowania w sprawach dotyczących masy upadłości, pozostaje natomiast w dalszym ciągu stroną w znaczeniu materialnoprawnym, jako podmiot stosunku materialnoprawnego. Natomiast syndyk jest stroną w znaczeniu procesowym, czyli tylko on może podejmować czynności w toczących się postępowaniach sądowych. Natomiast zapadłe rozstrzygnięcie będzie dotyczyło praw i obowiązków upadłego w sferze materialnoprawnej (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w W. z 31 marca 2015 r., sygn. akt VI ACa 481/14; wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z 20 listopada 2012 r., sygn. akt IACa 1034/12).

W związku z powyższym, Sąd II instancji w pkt 1 sentencji wyroku sprostował oczywistą niedokładność zaskarżonego wyroku w oznaczeniu strony pozwanej w rubrum i w punkcie pierwszym wyroku w ten sposób, że w miejsce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Z. reprezentowanej przez syndyka masy upadłości wpisał: Syndyk Masy Upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z..

Wbrew zarzutom apelacji, zaskarżony wyrok Sądu I instancji nie nakłada na pozwaną obowiązku wydania powódce niepełnego świadectwa pracy. Elementy świadectwa pracy, które nie zostały wymienione w zaskarżonym wyroku, powinny być wskazane w świadectwie pracy przez pracodawcę (tutaj: syndyka masy upadłości), który to jest zobowiązany do stosowania przepisów prawa dotyczących wydania świadectwa pracy. Sąd I instancji nie miał obowiązku prowadzić postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia wszystkich elementów świadectwa pracy, gdyż żądanie takie nie zostało objęte powództwem.

W związku z powyższym, zarzuty pozwanej dotyczące naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego, tj.: art. 227, 468 §1 i § 2 pkt 4 oraz art. 472 k.p.c. sprowadzające się w zasadzie do stwierdzenia, że Sąd I instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w niezbędnym zakresie dla ustalenia pełnej treści świadectwa pracy oraz nie przeprowadził dowodu z akt osobowych i innych dokumentów pracowniczych, są całkowicie chybione. Przedmiotem postępowania przed Sądem I instancji nie było ustalenie wszystkich elementów treści świadectwa pracy, lecz ustalenie, czy pozwana jest zobowiązana do wydania powódce świadectwa pracy potwierdzającego zatrudnienie na stanowisku kontrolera jakości od 26 września 2013 r. do 30 listopada 2016 r. oraz trybu rozwiązania umowy o pracę. Wymienione okoliczności wynikały z dokumentacji przedłożonej przez powódkę i nie były przez stronę pozwaną kwestionowane. Wyrok Sądu I instancji jest zgodny granicami żądania zakreślonymi przez powódkę w pozwie.

Z tych przyczyn nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. art. 97 § 1 i art. 97 § 2 kodeksu pracy w zw. z § 2 ust. 1 pkt 2 oraz 6-19 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie wydania świadectwa pracy - poprzez niezastosowanie wskazanych norm i zobowiązanie pozwanej do wydania niepełnego, a przez to niezgodnego z prawem świadectwa pracy. To na pracodawcy, a w tym przypadku na syndyku masy upadłości spoczywa obowiązek wydania pracownikowi świadectwa pracy. Niedopełnienie tego obowiązku skutkuje odpowiedzialnością odszkodowawczą zobowiązanego. Świadectwo pracy powinno być wystawione zgodnie z posiadanymi danymi i zgodnie z ww. aktem prawnym. Jeżeli podmiot zobowiązany posiada niepełną dokumentację, to powinien te dane pozyskać. W tym celu może podjąć korespondencję z właściwymi organami, instytucjami celem pozyskania brakujących danych. Ewentualne błędy mogą być natomiast sprostowane w ramach odrębnego postępowania sądowego, tj.: w ramach postępowania o sprostowanie świadectwa pracy.

W związku z powyższym, Sąd II instancji na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację pozwanej jak bezzasadną.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (spr.) (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Patrycja Bogacińska Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia